

# Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

---

V. Lenz

O jistém vztahu mezi agregátními a selekčními tabulkami úmrtnosti invalidů

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 58 (1929), No. 1-2, 56--59

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108915>

## Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1929

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.



This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

## O jistém vztahu mezi agregátními a selekčními tabulkami úmrtnosti invalidů.

Dr. V. Lenz.

Řád aktivity jest posloupnost čísel  $l_x^{aa}$  udávajících počet osob, které z původního počtu aktivních osob  $l_{x_0}^{aa}$  nejnižšího věku  $x_0$  jsou ve věku  $x$  ještě na živu a aktivní. Jest tedy řád aktivity závislý na takových zjevech, které jsou příčinou změny uzavřeného souhrnu osob definovaného daným způsobem. Počet osob aktivních se zmenšuje následkem umírání, invalidisací, zvětšuje se však tím, že některé z osob, které z původního souhrnu stávají se invalidními, později znovunabytím vyléčné schopnosti stávají se aktivními, tedy vrací se opět do souhrnu osob aktivních následkem reaktivace.

V následujících úvahách nebudeme bráti zřetel na reaktivování invalidů a použijeme obvyklých indirektních metod k výpočtu řádu aktivity, které vycházejí z předpokladu, že souhrn osob vůbec skládá se ze souhrnu osob aktivních a osob invalidních, což jest vyjádřeno vztahem

$$l_x = l_x^{aa} + l_x^{ii}, \quad (1)$$

kde  $l_x$  jest dáno tabulkou úmrtnosti celkového souhrnu osob vůbec;  $l_x^{aa}$  jsou příslušná čísla shora uvedeného řádu aktivity;  $l_x^{ii}$  udává počet osob, které z původního počtu osob  $l_{x_0}^{aa}$  nejnižšího věku  $x_0$  jsou ve věku  $x$  ještě na živu a invalidní.

Při výpočtech vycházíme od toho nejnižšího věku  $x_0$ , v němž všechny osoby  $l_{x_0}$  jsou aktivní, takže

$$l_{x_0}^{aa} = l_{x_0}. \quad (2)$$

Při indirektních metodách výpočtu řádu aktivity předpokládáme, že z pozorování jsou známá čísla invalidisace osob aktivních vyjádřena ročními měrami invalidisace,  $i_x$  a roční míry celkové výluky invalidů  $\sigma_{[x]+k}^i$ .

Podle množství pozorovaného materiálu možno získati buď selekční tabulky čísel výluky invalidů  $\sigma_{[x]+k}^i$  tříděné také podle doby trvání požitku důchodu invalidního jako jsou na příklad

rozsáhlé tabulky ze zkušeností německého invalidního pojištění,<sup>1)</sup> nebo agregátní tabulky  $\sigma_x^i$  bez ohledu na dobu trvání požitku důchodu. V dalším naznačen postup stanovení řádu aktivity jednou při agregátních a jednou při selekčních tabulkách čísel invalidů.

Předpokládáme-li, že jak případy invalidity, tak případy výluky z invalidity jsou rozděleny rovnoměrně během roku, pak počet osob invalidních je, podle známých vzorců přibližně

$$l_{x_0+k} = l_{x_0+k}^{aa} + l_{x_0+k-1}^{aa} i_{x_0+k-1} \left(1 - \frac{\sigma_{x_0+k-1}^i}{2}\right) + l_{x_0+k-1}^{ii} (1 - \sigma_{x_0+k-1}^i) \quad (3)$$

což značí, že ve věku  $x_0+k$  ze všech osob aktivních a invalidních úhrnného počtu  $l_{x_0+k}$  jest aktivních  $l_{x_0+k}^{aa}$ , dále invalidů, kteří se stali invalidními ve věku  $x_0+k-1$  a dožili se věku  $x_0+k$ , jest

$$l_{x_0+k-1}^{aa} i_{x_0+k-1} \left(1 - \frac{\sigma_{x_0+k-1}^i}{2}\right) \text{ a invalidů, kteří se stali invalidními ve věku od } x_0 \text{ do } x_0+k-1 \text{ a dožili se věku } x_0+k, \text{ jest } l_{x_0+k-1}^{ii} (1 - \sigma_{x_0+k-1}^i).$$

Použijeme-li selekčních tabulek výluky invalidů bude podobně

$$l_{x_0+1} = l_{x_0+1}^{aa} + l_{x_0}^{aa} i_{x_0} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0]}^i}{2}\right) \quad (4)$$

$$l_{x_0+2} = l_{x_0+2}^{aa} + l_{x_0+1}^{aa} i_{x_0+1} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0+1]}^i}{2}\right) + l_{x_0}^{aa} i_{x_0} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0]}^i}{2}\right) \left(1 + \sigma_{[x_0+1]}^i\right)$$

označíme-li

$$1 - \sigma_{[x_0+k]}^i = p_{[x_0+k], [x_0+k]+1}^i$$

a

$$(1 - \sigma_{[x_0+k]}^i) (1 - \sigma_{[x_0+k]+1}^i) \dots (1 - \sigma_{[x_0+k]+m}^i) = p_{[x_0+k], [x_0+k]+m+1}^i$$

možno psáti obecně

$$l_{x_0+k} = l_{x_0+k}^{aa} + l_{x_0+k-1}^{aa} i_{x_0+k-1} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0+k-1]}^i}{2}\right) + \sum_2^k m l_{x_0+k-m}^{aa} i_{x_0+k-m} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0+k-m]}^i}{2}\right) p_{[x_0+k-m]+1, [x_0+k-m]+m}^i \quad (5)$$

Jak jednoduchým způsobem možno stanoviti hodnoty agregátní tabulky  $\sigma_x^i$  podle výpočtů provedených na podkladě selekční tabulky  $\sigma_{[x_0]+k}^i$  seznáme z porovnání rovnic (3) a (5).

Buďtež pro oba výpočty tytéž tabulky  $l_x$  a  $i_x$  a mějme na-

<sup>1)</sup> Das Ausscheiden der Invalidenrentenempfänger der Jahre 1891 bis 1899 aus dem Rentengenuss. Amtliche Nachrichten des Reichsversicherungsamts 1906, 1. Beiheft.

počtený řád aktivity  $l_x^{aa}$  a řád invalidnosti  $l_x^i$  pomocí selekční tabulky  $\sigma_{[x_0]+k}^i$ . Pak je tím agregátní tabulka  $\sigma_x^i$  dána jednoznačně, neboť v obou případech jedná se o tytéž souhrny osob aktivních a invalidních čili, označujeme-li hvězdičkou hodnoty napočtené pomocí agregátní tabulky, a bez tohoto označení hodnoty napočtené pomocí tabulky selekční, že platí pro každé  $k$

$$*l_{x_0+k}^{aa} = l_{x_0+k}^{aa}, \quad *l_{x_0+k}^{ii} = l_{x_0+k}^{ii}. \quad (6)$$

Pro  $k=0$  jest

$$*l_{x_0}^{ii} = l_{x_0}^{ii} = 0$$

a současně

$$\sigma_{x_0}^i = \sigma_{[x_0]}^i.$$

Pro  $k=1$  jest

$$*l_{x_0}^{aa} i_{x_0} \left(1 - \frac{\sigma_{x_0}^i}{2}\right) = l_{x_0}^{aa} i_{x_0} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0]}^i}{2}\right)$$

pro  $k=2$  jest podle rovnic (3) a (5)

$$\begin{aligned} & *l_{x_0+1}^{aa} i_{x_0+1} \left(1 - \frac{\sigma_{x_0+1}^i}{2}\right) + *l_{x_0+1}^{ii} \left(1 - \sigma_{x_0+1}^i\right) = \\ & = l_{x_0+1}^{aa} i_{x_0+1} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0+1]}^i}{2}\right) + l_{x_0}^{aa} i_{x_0} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0]}^i}{2}\right) \left(1 - \sigma_{[x_0]+1}^i\right), \end{aligned}$$

což možno psáti ve tvaru

$$\frac{1}{2} *l_{x_0+1}^{aa} i_{x_0+1} + \left(\frac{1}{2} *l_{x_0+1}^{aa} i_{x_0+1} + *l_{x_0+1}^{ii}\right) (1 - \sigma_{x_0+1}^i) = l_{x_0+1}^{ii},$$

z čehož

$$1 - \sigma_{x_0+1}^i = \frac{l_{x_0+1}^{ii} - \frac{1}{2} l_{x_0+1}^{aa} i_{x_0+1}}{*l_{x_0+1}^{ii} + \frac{1}{2} *l_{x_0+1}^{aa} i_{x_0+1}}.$$

a obecně pro  $(k+1)$ -ní rok pozorování jest

$$\begin{aligned} & *l_{x_0+k}^{aa} i_{x_0+k} \left(1 - \frac{\sigma_{x_0+k}^i}{2}\right) + *l_{x_0+k}^{ii} \left(1 - \sigma_{x_0+k}^i\right) = \\ & = l_{x_0+k}^{aa} i_{x_0+k} \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0+k]}^i}{2}\right) + \sum_2^k m l_{x_0+k-m+1}^{aa} i_{x_0+k-m+1} \\ & \quad \cdot \left(1 - \frac{\sigma_{[x_0+k-m+1]}^i}{2}\right) p_{[x_0+k-m+1]+1, [x_0+k-m+1]+m}^i \end{aligned}$$

čili

$$\frac{1}{2} *l_{x_0+k}^{aa} i_{x_0+k} + \left(\frac{1}{2} *l_{x_0+k}^{aa} i_{x_0+k} + *l_{x_0+k}^{ii}\right) (1 - \sigma_{x_0+k}^i) = l_{x_0+k+1}^{ii}$$

z čehož

$$1 - \sigma_{x_0+k}^i = \frac{l_{x_0+k+1}^{ii} - \frac{1}{2} * l_{x_0+k}^{aa} i_{x_0+k}}{* l_{x_0+k}^{ii} + \frac{1}{2} l_{x_0+k}^{aa} i_{x_0+k}}$$

Píšeme-li  $x$  místo  $x_0 + k$ , bude podle (6)

$$1 - \sigma_x^i = \frac{l_{x+1}^{ii} - \frac{1}{2} l_x^{aa} i_x}{l_x^{ii} + \frac{1}{2} l_x^{aa} i_x} \quad (7)$$

Tento jednoduchý vztah dává možnost z dané tabulky určitého souhrnu žijících osob vůbec  $l_x$ , tabulky invalidnosti  $i_x$  a selekční tabulky úmrtnosti invalidů  $\sigma_{[x]+k}^i$  sestrojiti agregátní tabulku úmrtnosti invalidů  $\sigma_x^i$  pro tento souhrn.

\*

### Sur une correlation entre les tables agrégées et les tables sélectives de mortalité des invalides.

(Extrait de l'article précédent.)

En calculant l'ordre d'activité  $l_x^{aa}$  selon les méthodes indirectes à l'aide des tableaux de mortalité de toutes les personnes  $l_x$ , des tableaux d'invalidité  $i_x$  et des tableaux d'extinction d'invalidité  $\sigma_{[x]+k}^i$ , sans tenir compte de la réactivation — une fois d'après les tables agrégées et l'autre fois d'après les tables d'extinction sélective de l'invalidité, nous arrivons aux expressions données par les formules (3) et (5).

En comparant ces résultats, on peut donner la preuve par induction complète que la proportion (7) a lieu, laquelle nous met en mesure de construire une table agrégée de mortalité des invalides  $\sigma_x^i$  pour ce total, en se servant d'une table d'un total donné de personnes vivantes  $l_x$ , du tableau d'invalidité  $i_x$  et du tableau de sélection de la mortalité des invalides  $\sigma_{[x]+k}^i$ .